

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9217 af 23/02/2022 (Gældende)

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om religion og tro - politisk anskuelse - arbejdsvilkår - kommuner - ej medhold

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 21-54942

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om religion og tro - politisk anskuelse - arbejdsvilkår - kommuner - ej medhold

J.nr. 21-54942

En mand gjorde for nævnet gældende, at det var forskelsbehandling på grund af religion og tro og politisk anskuelse, at hans arbejdsgiver stillede krav om, at medarbejderne skulle fremvise et gyldigt coronapas.

Nævnet vurderede, at manden ikke havde påvist, at der var en sådan nær sammenhæng mellem mandens religiøse overbevisning og hans tilsvarende ønske mod ikke at blive vaccineret mod COVID-19, at forholdet var beskyttet af forskelsbehandlingslovens forbud mod forskelsbehandling på grund af religion eller tro. Der var ikke oplysninger i sagen, der gav anledning til at formode, at manden var blevet udsat for forskelsbehandling på grund af religion eller tro.

Manden fik derfor ikke medhold i denne del af klager.

Nævnet vurderede videre, at manden holdning til massetestning og vaccination måtte karakteriseres som en holdning til konkrete enkelte spørgsmål, og at en sådan holdning til enkelte spørgsmål ikke faldt inden for forskelsbehandlingslovens beskyttelsesområde vedrørende politiske anskuelser. Nævnet fandt derfor, at mandens holdning til coronapas, herunder vaccination mod COVID-19 og test for COVID-19, ikke var udtryk for en politisk anskuelse i forskelsbehandlingslovens forstand.

Manden fik derfor heller ikke medhold i denne del af klagen.

Klagen angår påstået forskelsbehandling på grund af religion eller tro og politisk anskuelse i forbindelse med, at en kommune stillede krav om gyldigt coronapas for sine medarbejdere.

Ligebehandlingsnævnets afgørelse

Det var ikke i strid med forskelsbehandlingsloven, at den indklagede kommune stillede krav om, at medarbejdere skulle have gyldigt coronapas.

Sagsfremstilling

Den indklagede kommune orienterede via brev den 7. december 2021 sine medarbejdere om, at kommunen indførte krav om gyldigt coronapas. Af brevet fremgår:

”[Den indklagede kommune] indfører krav om gyldigt coronapas

Kære medarbejder

Coronaen har igen sit tag i samfundet, smitten spreder sig hurtigt og [den indklagede kommune] har ligget meget højt på smittekortet i den seneste tid. Det er vigtigt, at vi passer på hinanden i denne situation, og derfor indfører vi fra torsdag den 9. december 2021 krav om, at du har et gyldigt coronapas, når du møder på din arbejdsplads.

Dette gælder for alle måneds- og timelønnede medarbejdere, vikarer, praktikanter, elever, studerende, ledere med mere i [den indklagede kommune].

Det betyder at du skal kunne fremvise et gyldigt coronapas, når du møder på arbejde.

Vi vælger at gøre dette for at sikre, at vi har et sundhedsmæssigt forsvarligt arbejdsmiljø, hvor du kan møde trygt ind på din arbejdsplads.

Ligeledes skal det medvirke til, at vi kan opretholde en stabil og forsvarlig drift og service for borgerne.

Du kan blive fritaget fra kravet om test for COVID-19 og krav om coronapas, hvis du af medicinske, fysiske eller psykiske årsager ikke bør eller kan få taget en test for COVID-19. Du skal henvende dig til din leder, hvis du er fritaget.

Sådan vil det foregå

Indførelsen af kravet om et gyldigt coronapas sker via en tillidsbaseret model. Det vil sige, at du på forlangende skal kunne fremvise coronapas ved anmodning fra din leder. Det kan være ved en stikprøvekontrol, ved smitteudbrud, generel utryghed eller andet.

Som medarbejder i [den indklagede kommune] skal du derfor til hver en tid kunne fremvise et gyldigt coronapas.

Såfremt du ikke kan fremvise gyldigt coronapas, kan du blive bedt om at tage en test for COVID-19 eller du kan blive bedt om at forlade arbejdspladsen og først møde ind igen, når du har en negativ test for COVID-19.

...

I tilfælde med eksempelvis smitteudbrud på arbejdspladsen, tegn på symptomer med mere kan der ligeledes stilles krav til, at allerede vaccinerede/indehavere af gyldigt coronapas får foretaget en test for COVID-19. Du er forpligtet til at fremvise dette testresultat.

Følges reglerne ikke, kan det have ansættelsesretlige konsekvenser eksempelvis i form af en advarsel eller i særlige tilfælde afskedigelse m.v.

Kravet om, at du skal fremvise gyldigt coronapas og følge et pålæg om test gælder, så længe COVID-19 karakteriseres som en samfundskritisk sygdom.

...

Pas på hinanden

Når vi indfører krav om coronapas, er det for at passe på jer og sikre, at I kan møde trygt på arbejde. Men vi håber også, at I bliver ved at holde fast i de gode råd om hygiejne, udluftning, afstand med mere samt at blive hjemme, hvis I har symptomer på COVID-19. For hvis vi skal komme godt igennem denne tredje coronabølge, skal vi passe godt på os selv og hinanden.

Venlig hilsen

COVID-19 staben”

Klager arbejder i den indklagede kommune.

Klagen blev modtaget i Ligebehandlingsnævnet den 13. december 2021.

Klager har ikke fremsat krav om tilkendelse af et bestemt godtgørelsesbeløb.

Nævnet har ikke fundet anledning til at foretage høring af indklagede.

Klagers bemærkninger

Klager gør gældende, at han bliver diskrimineret af politiske og religiøse årsager på sin arbejdsplads på grund af sit valg om ikke at blive vaccineret mod COVID-19.

Personer, der ikke er vaccinerede, skal testes løbende med PCR-test eller kviktest, hvorimod de personer, der er vaccinerede, er fri for dette. Det er problematisk, idet det er med til at erodere den enkeltes ret til at vælge medicinsk behandling til eller fra. Der bliver tale om en form for social kontrol. De personer, der er vaccinerede, og de personer, der er tidligere smittede, behøver ikke at blive testet løbende, men det skal de personer, der ikke er vaccinerede.

Den indklagede kommune forstår ikke, at coronapasset kan virke som diskrimination. Den nuværende udformning af coronapasset er ikke blot diskriminerende over for personer, der ikke er vaccinerede, men skaber også falsk tryghed og øger potentialet for smittespredning med COVID-19. Personer, der er vaccinerede, kan også blive smittet, og i tilfælde af smitte, smitter de personer, der er vaccinerede lige så meget som de personer, der ikke er vaccinerede.

Ved indførelsen af coronapas bliver flere indirekte tvunget til at lade sig vaccinere.

Klager er af den tro, at Gud – kilden til alt som er – har skabt ham og hans krop. Gud har givet klager et immunforsvar til at holde sig rask samt givet ham evnen til at tænke selv. Gud har givet klager fri vilje til at træffe egne valg i livet. Klager tror også på, at alle andre mennesker har fået samme evner, og at disse også er frie til at tænke selv og træffe egne valg – eksempelvis at vælge om de vil blive eller undlade at blive vaccineret mod COVID-19.

Ingen menneskelig autoritet har retten til at tvinge, manipulere, afpresse eller skabe ”unaturlige konsekvenser” af disse valg. En naturlig konsekvens er en konsekvens, som følger naturligt og uden menneske-

lig påvirkning. Hvis klager bliver alvorligt syg med COVID-19, så er det Guds vilje. Og hvis det ikke er tilfældet, så er det også Guds vilje.

Klagers politiske overbevisning er, at alle mennesker skal behandles med respekt. En fri, livlig og ordentlig dialog og debat er livsblodet og hjertet i et demokrati.

Klager er af den politiske overbevisning, at masse-testning for COVID-19 er fuldstændig ude af proportioner i relation til, hvad det kan opnå af goder samt har uhørt høje omkostninger. Ikke kun økonomisk, men også menneskeligt, psykologisk og socialt.

Vacciner mod COVID-19 forebygger i et vist omfang svær sygdom og død som tilskrives COVID-19, men der er graverende data i forhold til kortsigtede bivirkninger, herunder anden svær sygdom og død. Der er tale om det største fejlslagne medicinske eksperiment i verdenshistorien. Der er muligvis tale om forbrydelser mod menneskeheden.

Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion

Ligebehandlingsnævnet behandler klager over forskelsbehandling på grund af religion eller tro og politisk anskuelse efter lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet mv. (forskelsbehandlingsloven).

Det fremgår af forskelsbehandlingsloven, at en arbejdsgiver ikke må forskelsbehandle lønmodtagere eller ansøgere til ledige stillinger ved ansættelse, afskedigelse, forflyttelse, forfremmelse eller med hensyn til løn- og arbejdsvilkår.

Ved forskelsbehandling forstås enhver direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af religion eller tro og politisk anskuelse.

Der foreligger direkte forskelsbehandling, når en person på grund af politisk anskuelse, religion eller tro behandles ringere end en anden bliver, er blevet eller ville blive behandlet i en tilsvarende situation.

Der foreligger indirekte forskelsbehandling, når en bestemmelse, et kriterium eller en praksis, der tilsyneladende er neutral, vil stille personer med en bestemt religion eller tro eller en bestemt politisk anskuelse ringere end andre personer, medmindre den pågældende bestemmelse, betingelse eller praksis er objektivt begrundet i et sagligt formål, og midlerne til at opfylde det er hensigtsmæssige og nødvendige.

Hvis en person, der anser sig for krænket, påviser faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der udøves direkte eller indirekte forskelsbehandling, påhviler det modparten at bevise, at ligebehandlingsprincippet ikke er blevet krænket.

Den indklagede kommune stillede krav om, at medarbejderne skulle have et gyldigt coronapas.

Religion eller tro

Beskyttelsen mod forskelsbehandling på grund af religion eller tro forudsætter, at der efter en konkret vurdering er en tilstrækkelig nær og direkte sammenhæng mellem en persons handling eller praksis og den pågældendes religion eller tro. Der henvises herved til præmis 82 i den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 15. januar 2013 i Eweida-sagen (sag nr. 48420/10 m.fl.).

Nævnet skal derfor indledningsvist tage stilling til, om der er en tilstrækkelig nær og direkte sammenhæng mellem klagers praksis og hans tro.

Klager har oplyst, at hans tro er, at Gud har skabt ham og givet ham et immunforsvar til at holde sig rask, samt at Gud har givet ham den frie vilje samt evner til at tænke selv og til at træffe egne valg i livet.

Nævnet vurderer, at der ikke herved er påvist en sådan nær sammenhæng mellem klagers religiøse overbevisning og hans tilsvarende ønske mod ikke at blive vaccineret mod COVID-19, at forholdet er beskyttet af forskelsbehandlingslovens forbud mod forskelsbehandling på grund af religion eller tro.

Der er herefter ikke oplysninger i sagen, der giver anledning til at formode, at klager er blevet udsat for forskelsbehandling på grund af religion eller tro.

Klager får derfor ikke medhold i denne del af klagen.

Politisk anskuelse

Klager har oplyst, at hans politiske overbevisning er, at alle mennesker skal behandles med respekt, og at masse-testning for COVID-19 er ude af proportioner.

Klagers holdning til massetestning og vaccination må karakteriseres som en holdning til konkrete enkelte spørgsmål. En sådan holdning til enkelte spørgsmål falder ikke inden for forskelsbehandlingslovens beskyttelsesområde vedrørende politiske anskuelser.

Ud fra de foreliggende oplysninger finder nævnet derfor ikke, at klagers holdning til coronapas, herunder vaccination mod COVID-19 og test for COVID-19, er udtryk for en politisk anskuelse i forskelsbehandlingslovens forstand.

Klager får derfor heller ikke medhold i denne del af klagen.

Retsregler

Afgørelsen er truffet efter følgende bestemmelser:

Lov om Ligebehandlingsnævnet

- § 1, stk. 1, og stk. 3, om nævnets kompetence
- § 9, stk. 1, om klagebehandling
- § 12, stk. 1, om klagebehandling

Forskelsbehandlingsloven

- § 1, stk. 1-3, om lovens anvendelsesområde
- § 2, om forbud mod forskelsbehandling
- § 7 a, om delt bevisbyrde